

VN/9218/2024
VN/9218/2024-UM-62

7.7.2026

Sisäministeriö

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi pelastuslain, ajoneuvolain 30 §:n ja autoverolain 14 §:n muuttamisesta; Ulkoministeriön lausunto

Sisäministeriö on pyytänyt lausuntoa hallituksen esityksestä laeiksi pelastuslain, ajoneuvolain 30 §:n ja autoverolain 14 §:n muuttamisesta. Esityksessä pelastuslakia ehdotetaan muutettavaksi mm. täydentämällä ja selkeyttämällä väestönsuojelua ja siihen varautumista koskevaa sääntelyä, poistamalla Puolustusvoimien puolustustarkoitusta varten rakennettavista rakennuksista väestönsuojan rakentamisvelvoite, selkeyttämällä eri viranomaisten tehtäviä ja keskinäistä työnjakoa väestönsuojeluun varautumisessa ja väestön varoittamisessa, sekä täsmentämällä Geneven yleissopimusten ensimmäisen lisäpöytäkirjan (SopS 81 ja 82/1980) toimeenpanoa.

Ulkoministeriö lausuu hallituksen esityksestä pelastuslain muutosten osalta ja erityisesti kansainvälisen humanitaarisen oikeuden eli sodan oikeussääntöjen sekä ihmisoi-
keuksien näkökulmasta.

Ulkoministeriö pitää kannatettavana, että pelastuslain muutoksella pyritään täsmentämään kansainvälisen humanitaarisen oikeuden mukaisten velvoitteiden toimeenpanoa, että väestönsuojeluun varautumista koskevaa sääntelyä uudistetaan ja väestönsuojelutyön organisointia kehitetään.

1. Kansainvälinen humanitaarinen oikeus

Ulkoministeriö esittää, että hallituksen esityksessä viitattaisiin johdonmukaisesti Geneven yleissopimukseen monikossa myös silloin, kun viitataan Geneven yleissopimusten ensimmäiseen lisäpöytäkirjaan. Sopimussarjaviittaukset tulisi lisätä kohtiin, joissa sopimuksiin viitataan hallituksen esityksessä ensimmäistä kertaa. Ulkoministeriö kehottaa

Postiosoite
Postadress
Postal Address
Ulkoministeriö
PL 176
00023 Valtioneuvosto

Käyntiosoite
Besöksadress
Office
Ulkoministeriö
Laivastokuja 3
00160 Helsinki

Puhelin
Telefon
Telephone

+358 2 951 6001

Faksi
Fax
Fax

+358 9 629 840

S-posti, internet
E-post, internet
E-mail, internet

kirjaamo.um@gov.fi
www.um.fi

myös selkeyden vuoksi käyttämään johdonmukaisesti termiä aseellinen selkkaus, ml. konfliktin tai aseellisen hyökkäyksen sijaan, jos tarkoituksena on viitata aseelliseen selkkaukseen. Kansainvälisen humanitaarisen oikeuden mukaan aseellisia selkkauksia voivat olla kansainvälinen aseellinen selkkaus sekä kansainvälistä luonnetta vailla oleva aseellinen selkkaus. Hallituksen esityksessä on useita viittauksia ”aseellisen selkkauksen tai sodan aikana”, mikä voi myös aiheuttaa sekaannusta.

1.1 Jakso 2.1.7 Kansainväliset sopimukset ja Euroopan unioni

Kansainvälisen humanitaarisen oikeuden sisältöä on avattu jaksossa 2.1.7. *Kansainväliset sopimukset ja Euroopan unioni*, jossa on viitattu kirjoitettuun kansainväliseen humanitaariseen oikeuteen. Jaksossa olisi hyvä täsmentää, että vuoden 1949 Geneven sopimukset (SopS 7 ja 8/1955) ja niiden lisäpöytäkirjat (SopS 81 ja 82/1980 sekä 32 ja 33/2009), Haagin yleissopimukset (SopS 11/1924) sekä muut aseellisia selkkauksia koskevat sopimukset ja tapaoikeudelliset säännöt muodostavat kansainvälisen humanitaarisen oikeuden keskeisen sisällön. Ulkoministeriö esittää, että jaksoa 2.1.7 täsmennettäisiin vielä lisäämällä huomio, että kansainvälisen humanitaarisen oikeuden soveltuva sääntely riippuu osin siitä, onko kyseessä kansainvälinen aseellinen selkkaus vai kansainvälistä luonnetta vailla oleva aseellinen selkkaus ja että kansainvälisen humanitaarisen oikeuden keskeiset periaatteet ja säännöt velvoittavat kaikkia aseellisten selkkausten osapuolia selkkauksen luonteesta riippumatta. Jaksossa olisi syytä todeta myös, että kansainvälisen humanitaarisen oikeuden keskeisiä periaatteita ovat mm. periaatteet inhimillisyydestä, erottelusta, suhteellisuudesta sekä varotoimista. Siviiliväestön ja siviilikohteiden kunnioituksen ja suojelun takaamiseksi selkkauksen osapuolten on aina tehtävä ero siviiliväestön ja taistelijoiden sekä siviilikohteiden ja sotilaallisten kohteiden välillä ja sen mukaisesti suunnattava sotilaallinen toimintansa vain taistelijoihin ja sotilaallisiin kohteisiin (**erotteluperiaate**). Selkkausten osapuolten tulee lisäksi ryhtyä kaikkiin käytettävissä oleviin **varotoimiin niin hyökkäyksen yhteydessä kuin hyökkäysten vaikutusten varalta** minimoidakseen sotatoimista siviiliväestölle ja -kohteille aiheutuvaa vahinkoa. Geneven sopimusten ensimmäisen lisäpöytäkirjan 57 artiklan mukaisesti **sotilaallisen toiminnan aikana on siviiliväestöä, siviilihenkilöitä ja siviilikohteita aina pyrittävä suojelemaan**. Lisäksi selkkauksen osapuolten on ryhdyttävä kaikkiin käytettävissään oleviin varotoimiin suojellakseen valvonnassaan olevaa siviiliväestöä ja siviilikohteita hyökkäysten vaikutuksilta (tapaoikeuden sääntö 22). Ensimmäisen lisäpöytäkirjan 58 artiklan mukaan selkkauksen osapuolten **tulee pyrkiä mahdollisimman suurella määrällä poistamaan hallinnassaan olevat siviiliväestön, siviilihenkilöt ja siviilikohteet sotilaallisten kohteiden läheisyydestä, välttämään sotilaallisten kohteiden sijoittamista tiheästi asutuille alueille tai niiden läheisyyteen ja ryhtyä tarvittaviin varotoimenpiteisiin hallinnassaan olevien siviiliväestön, siviilihenkilöiden ja siviilikoh- teiden suojelemiseksi sotilaallisen toiminnan aiheuttamilta vaaroilta**. Tämä on erityisen keskeistä pelastuslakiin tehtävien väestönsuojelua koskevien muutosesitysten kannalta, ja siten ulkoministeriö katsoo, että hallituksen esityksessä olisi tärkeää laajemminkin nimenomaisesti korostaa em. **kansainvälisen humanitaarisen oikeuden keskeisiä velvoittavia periaatteita ja etenkin erotteluperiaatetta ja varotoimia**. Ulkoministeriö esittää lisäksi, että jakso otsikoitaisiin uudelleen esim. ”2.1.7 Kansainvälinen humanitaarinen oikeus, kansainväliset sopimukset sekä Euroopan unioni”.

1.2 Väestönsuojelu

Kansainvälisen humanitaarisen oikeuden mukainen **väestönsuojelu** (*civil defence*) määritellään tehtävien mukaan. Väestönsuojeluun kuuluvat tehtävät on määritelty

tyhjentävästi Geneven sopimusten ensimmäisen lisäpöytäkirjan 61 artiklassa ja väestönsuojelutehtävien tulee siten olla näiden mukaisia. Geneven sopimusten toinen lisäpöytäkirja ei sisällä suoria viitteitä väestönsuojeluun, mutta sen 13 artiklan 1 kappaaleen säännön mukaisesti siviiliväestö ja siviilihenkilöt nauttivat yleistä suojelua sotilaallisen toiminnan aiheuttamilta vaaroilta, ja on katsottu, että myös väestönsuojelua koskevaa suojelua tulisi noudattaa kansainvälistä luonnetta vailla olevissa aseellisissa selkkauksissa. Ulkoministeriö pitää hyvänä, että 61 artiklan mukaiset väestönsuojelun tehtävät on lueteltu hallituksen esityksen säännöskohtaisissa perusteluissa (jakso 7.1. laki pelastuslain muuttamisesta). Ulkoministeriö katsoo, että hallituksen esityksessä tulisi tarkastella läpileikkaavasti siinä käytettyä terminologiaa siltä osin, **tarkoitetaanko viittauksilla väestönsuojeluun Geneven ensimmäisen lisäpöytäkirjan 61 artiklan mukaisia väestönsuojelutehtäviä, jolloin väestönsuojeluun viittaaminen on perusteltua, vai onko tarkoituksena viitata muihin kansainvälisen humanitaarisen oikeuden mukaisiin velvoitteisiin siviilien, väestön ja siviilikohteiden suojelemiseksi, jolloin terminologiaa tulisi näiden osalta täsmentää** (etenkin jaksot 2.1.2 väestönsuojelu; 2.1.7 Kansainväliset sopimukset ja Euroopan Unioni; 4.2.1 taloudelliset vaikutukset; 4.2.2 Vaikutukset viranomaisien toimintaan; 7.1. laki pelastuslain muuttamisesta; 2 § 1 mom. uusi 6 kohta). Ulkoministeriö katsoo, että etenkin pelastuslain **2 § 1 mom. uutta 6 kohtaa** sekä sitä koskevia säännöskohtaisia perusteluja tulisi tältä osin täsmentää. Hallituksen esityksessä uudeksi 6 kohdan muotoiluksi on esitetty "Geneven yleissopimusten I lisäpöytäkirjan (SopS 82/1980) edellyttämän suojelun toimeenpanoon varautumisessa", jonka perusteella on epäselvää, tarkoitetaanko tällä vain väestönsuojelua vai siviilien suojelua laajemmin. Säännöskohtaiset perustelut eivät juuri avaa uuden säännöksen sisältöä. Lain soveltamisala huomioiden ulkoministeriö ehdottaa, että 6 kohtaa muutettaisiin kuulumaan esimerkiksi seuraavasti: "Geneven yleissopimusten I lisäpöytäkirjan (SopS 81 ja 82/1980) edellyttämän **väestönsuojelun toimeenpanossa ja siihen varautumisessa**". Ehdotetulla lisäyksellä uuden 6 kohdan muotoilusta kävisi selvemmin ilmi, että kyse on Geneven yleissopimusten I lisäpöytäkirjan mukaisen väestönsuojelun toteuttamisesta ja siihen varautumisesta. Tältäkin osin on tärkeä huomioida, että Geneven sopimusten ensimmäisen lisäpöytäkirjan 61 artiklan lista väestönsuojelutehtävistä on tyhjentävä.

Ulkoministeriö esittää, että hallituksen esityksessä (etenkin jaksot 2.2 Nykytilan arviointi, 7.1. laki pelastuslain muuttamisesta) selostettua kansainvälisen humanitaarisen oikeuden väestönsuojelle tarjoamaa **erityissuojelua** (*special protection*) voisi täydentää väestönsuojeluorganisaatioiden henkilöstön, rakennuksien, suojien ja materiaalin erityissuojelun osalta, jotta esityksessä kävisi selvemmin ilmi kansainvälisen humanitaarisen oikeuden tarjoama erityissuojelu väestönsuojelulle. Hallituksen esityksessä voisi myös selvittää, millä tavoin väestönsuojelun mukaisen erityissuojan voi menettää, ja että kansainvälinen humanitaarinen oikeus sääntelee erikseen sitä, miten puolestaan suojan siviilinä tai siviilikohteena voi menettää.

1.3 Pelastuslain 73 § 1 mom. 2 kohta

Ulkoministeriö huomauttaa, että edellä esitetysti **väestönsuojien rakentaminen sotilaskohteisiin** ei ole ristiriidassa vain väestönsuojelun erityissuojelun näkökulmasta, vaan myös etenkin erotteluperiaatteen ja varotoimien näkökulmasta. Jos on kyse sotilaskohteesta, ei *siviiliväestöä* tulisi sinne suojata. Geneven sopimusten ensimmäisen lisäpöytäkirjan 52(2) artiklan mukaisesti aseellinen toiminta on tarkoin rajoitettava sotilaskohteisiin ja **sotilaskohteita** ovat sellaiset kohteet, joiden luonne, sijainti, tarkoitus tai käyttö muodostavat tärkeän osan sotilaallisesta toiminnasta ja joiden

täydellinen tai osittainen tuhoaminen, haltuunotto tai vaarattomaksi saattaminen merkitsee kulloinkin vallitsevissa olosuhteissa ratkaisevaa sotilaallista hyötyä. Tällöinkin tulee noudattaa mm. suhteellisuusperiaatetta sekä varotoimia. On lisäksi huomioitava, että kansainvälinen humanitaarinen oikeus kieltää ihmiskilpien käytön. **Ulkoministeriö kannattaa siten esitystä siitä, että väestönsuojien rakentamisvelvollisuus ja kunnossapitovelvoite eivät koskisi Puolustusvoimien käyttöön välittömästi puolustustarkoitusta varten rakennettavia rakennuksia.** Nykyaikaisessa ja etenkin kaupunkisodankäynnissä korostuu riski siviilien ja sotilaiden sekoittumiselle ja on tärkeää, että ei luoda rakenteita ja toimintamalleja, jotka aseellisen selkkauksen aikana voisivat johtaa kansainvälisen humanitaarisen oikeuden mukaisen suojelun menettämiseen. Ulkoministeriö esittää, että **73 § 1 mom. 2 kohdan** perusteluissa (ml. jakso 4.1.1. väestönsuojat ja säännöskohtaisissa perusteluissa jakso 7.1. laki pelastuslain muuttamisesta) viitattaisiin selvemmin kansainvälisen humanitaarisen oikeuden velvoitteisiin, ml. erotteluperiaate ja varotoimet, ja että uusi 73 § 1 mom. 2 kohta muotoiltaisiin seuraavasti: *"2) Puolustusvoimien käyttöön välittömästi puolustustarkoitusta varten rakennettavia rakennuksia."*

Jaksossa 2.2 *Nykytilan arviointi* on selostettu sitä, miten puolustusvoimat määrittelee erityissuojattavien sotilaskohteiden rakenteellisen suojauksen sotilaalliseen uhka-arvioon perustuen. Sekaannusten välttämiseksi olisi hallituksen esityksessä hyvä vielä selvemmin erotella kansainvälisen humanitaarisen oikeuden väestönsuojelulle tarjoama erityissuojelu ja kansallisesti käytetty termi erityissuojattavasta sotilaskohteesta, jossa ei ole kyse kansainvälisen humanitaarisen oikeuden tarjoamasta suojasta. Säännöskohtaisissa perusteluissa jaksossa 7.1 Laki pelastuslain muuttamisesta sekä esitetystä uudessa 83 §:ssä on käytetty selkeää ilmaisua **"maanpuolustuksen kanalta erityissuojattavat kohteet"**, jota olisi hyvä käyttää läpi hallituksen esityksen kyseisiin erityissuojattaviin kohteisiin viitatessa.

1.4 Pelastuslain 66 §

Ulkoministeriö pitää kannatettavana, että **66 § 1 momenttia** ehdotetaan selkeyttäväksi lisäämällä siihen Geneven yleissopimusten sopimussarjan numero. Sopimuksiin viitatessa olisi hyvä käyttää sopimussarjanumeroa (SopS 7 ja 8/1955) ja tapauksissa, joissa velvoite on saatettu voimaan lailla ja asetuksella. Ulkoministeriö esittää lisäksi, että 66 § 1 momentissa Geneven sopimusten ensimmäisen lisäpöytäkirjan 61 artiklaan viitattaisiin seuraavasti *"kansainvälisten aseellisten selkkausten uhrien suojelemisesta tehdyssä Geneven yleissopimusten I lisäpöytäkirjan 61 artiklassa"*, kun tarkoituksena on viitata vain ensimmäiseen lisäpöytäkirjaan. Säännöskohtaisissa perusteluissa voisi lisäksi täsmällisemmin ilmaista, että 66 § 1 momentin humanitaarisilla tehtävillä tarkoitetaan joidenkin tai kaikkien 61 artiklassa lueteltujen tehtävien suorittamista.

Hallituksen esityksessä **66 § ehdotetaan lisättäväksi uusi 3 momentti**, jonka mukaan kukin viranomainen huolehtii vastuullaan olevan väestönsuojelutehtävistä huolehtivan henkilöstön sekä väestönsuojelutehtävissä käytettävien rakennusten ja materiaalien merkitsemisestä **väestönsuojelun kansainvälisellä tunnuksella** siten kuin eräiden kansainvälisesti suojattujen tunnusten käytöstä annetun lain (947/1979) 5 §:ssä säädetään ja että lisäksi kukin viranomainen myöntää vastuullaan olevalle 1 momentissa tarkoitettulle siviilihenkilölle **henkilökortin**. Eräiden kansainvälisesti suojattujen tunnustetun käytöstä annetun lain 5 § 2 momentin mukaisesti *"sisäasiainministeriön suostumuksella saadaan väestönsuojelun kansainvälistä tunnusta käyttää rauhan aikana väestönsuojelutoiminnan tunnuksena"*. Ulkoministeriö pitää tärkeänä, että

uutta 3 momenttia koskevissa säännöskohtaisissa perusteluissa (jakso 7.1. laki pelastuslain muuttamisesta) täsmennettäisiin väestönsuojelun kansainvälistä tunnusta sekä henkilökorttia koskevaa kansainvälisen humanitaarisen oikeuden sääntelyä ja mm. viitattaisiin nimenomaisesti Geneven sopimusten ensimmäisen lisäpöytäkirjan näitä koskevaan sääntelyyn, ml. kyseisen ensimmäisen pöytäkirjan liitteeseen I (siihen tehtyt muutokset huomioiden, asetus vuonna 1949 tehtyjen Geneven yleissopimusten I pöytäkirjan I liitteen muutosten voimaansaattamisesta 23/1994).

Ulkoministeriö kiinnittää huomiota siihen, että esityksen perusteella väestönsuojelun kansainvälisten tunnusten ja henkilökorttien noudattamiseen kohdistuva valvonta on epäselvä. Ulkoministeriö esittää selvitettäväksi, tulisiko väestönsuojelutunnusten ja henkilökorttien osalta valvonta uskoa selkeästi lupa- ja valvontaviraston tehtäväksi, joka esitetyn pelastuslain uuden 64 a § mukaan ainoastaan tukee sisäministeriötä 64 §:ssä säädettyssä väestönsuojelun varautumistehtävissä. Ulkoministeriö pitää myös tärkeänä, että vastuuviranomaisille tarjottaisiin riittävät ohjeet, jotta väestönsuojelun kansainvälistä tunnusta käytettäisiin ja henkilökortit myönnettäisiin mahdollisimman yhdenmukaisesti ja kansainvälistä humanitaarista oikeutta noudattaen ja jotta vastuut olisivat selvät. Ohjeet olisivat erityisen tärkeitä myös tilanteessa, jossa näiden myöntämisestä varten ei ole nimettyä lupaviranomaista. Tällaisiin väestönsuojelun kansainvälisen tunnuksen käyttöä ja väestönsuojeluhenkilöstölle myönnettäviä henkilökortteja koskeviin ohjeisiin voitaisiin viitata nimenomaisesti esimerkiksi 64 § säännöskohtaisten perustelujen alla.

2. Vammaisyleissopimus

Ulkoministeriö katsoo, että esityksen perusteluja olisi tarpeen täydentää myös vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen (CRPD; SopS 26 ja 27/2016) osalta. Esityksessä viitataan sinänsä asianmukaisesti yleissopimuksen 11 artiklaan, jonka mukaan sopimuspuolten on toteutettava kaikki tarvittavat toimet vammaisten henkilöiden suojelun ja turvallisuuden varmistamiseksi vaaratilanteissa, mukaan lukien aseelliset selkkaukset, humanitaariset hätätilat ja luonnonkatastrofit. Viittaus jää kuitenkin perusteluissa melko yleiselle tasolle, eikä se riittävästi osoita, miten 11 artiklan velvoite toteutuu käytännössä.

Ulkoministeriö esittää, että esityksen perusteluissa tuotaisiin nykyistä selvemmin esiin, että yleissopimuksen huomioon ottaminen väestönsuojelussa ei rajoitu väestönsuojien fyysiseen esteettömyyteen. Yleissopimuksen 11 artiklaa on tulkittava yhdessä erityisesti 4 artiklan yleisten velvoitteiden ja osallistamisvelvoitteen, 5 artiklan yhdenvertaisuutta ja kohtuullisia mukautuksia koskevien velvoitteiden, 9 artiklan esteettömyyttä ja saavutettavuutta koskevien velvoitteiden, 19 artiklan yhteisössä elämistä koskevien velvoitteiden sekä 21 artiklan tiedonsaantia ja viestintää koskevien velvoitteiden kanssa.

Yleissopimuksen täytäntöönpanoa valvova vammaisten henkilöiden oikeuksien komitea hyväksyi vuonna 2025 ensimmäiset suosituksensa yleissopimuksen täytäntöönpanosta Suomessa (CRPD/C/FIN/CO/1). Vaaratilanteita ja humanitaarisia hätätilanteita koskevan 11 artiklan osalta komitea viittaa katastrofiriskien vähentämistä koskevaan Sendain kehukseen 2015–2030, Pysyvän yhteistyökomitean (IASC) suuntaviivoihin vammaisten henkilöiden osallistamisesta humanitaarisessa toiminnassa sekä myös komitean omiin suuntaviivoihin laitoshoidosta luopumisesta myös poikkeusoloissa.

Komitea suosittelee vammaisia henkilöitä tiiviisti kuullen varmistamaan, että humanitaarista toimintaa, katastrofiriskien vähentämistä, väestönsuojelua ja ilmastonmuutosta koskevat lainsäädäntö-, politiikka- ja toimeenpanokehykset sisältävät toimenpiteitä vammaisten henkilöiden suojelun ja turvallisuuden varmistamiseksi, perustamaan mekanismeja raportointia, toimintaedellytysten kehittämistä ja seurantaan varten ja sisällyttämään niihin vammaisinkluusioindikaattoreita, jotka perustuvat yleissopimuksen mukaisiin periaatteisiin ja standardeihin. Komitea suosittelee luomaan muodollisia mekanismeja, jotka osallistavat vammaisia henkilöitä edustavia järjestöjä, mukaan lukien Ahvenanmaalla toimivat ja saamelaisia vammaisia henkilöitä edustavat järjestöt, edistääkseen humanitaarista toimintaa, väestönsuojelua, katastrofiriskien vähentämistä ja ilmastonmuutosta koskevien linjausten suunnittelua, toteuttamista ja seurantaan. Lisäksi komitea suosittelee perustamaan ja ottamaan käyttöön saavutettavat hälytys- ja ennakkovaroitusjärjestelmät muun muassa kiirehtimällä asiaan liittyvien Euroopan unionin direktiivien täytäntöönpanoa ja kehittämällä uusia hälytys- ja ennakkovaroituskäytäntöjä niiden saavutettavuuden varmistamiseksi kaikille vammaisille henkilöille.

Tämän vuoksi esityksen vaikutusarviointia ja säätämisyjärjestysperusteluja olisi perusteltua täydentää siten, että niissä arvioidaan konkreettisemmin vammaisten henkilöiden tosiasiallista mahdollisuutta saada varoitus, ymmärtää vaaratiedote, siirtyä suojaan tai tulla avustetuksi suojaan, käyttää väestönsuojaa tai muuta suojautumisratkaisua sekä saada välttämättömät apuvälineet, lääkkeet, kommunikaatiotuki ja muu yksilöllinen tuki myös poikkeusoloissa.

Lisäksi perusteluissa olisi hyvä tuoda esiin vammaisten henkilöiden ja heitä edustavien järjestöjen osallistaminen valmiussuunnitteluun, väestön varoittamisen kehittämiseen, evakuoitien suunnitteluun sekä väestönsuojien käyttöönotto- ja käyttösuunnitelmien valmisteluun. Tämä vastaisi yleissopimuksen 4 artiklan 3 kohdan osallistamisveloitetta sekä vammaisten henkilöiden oikeuksien komitean yleiskommentissa nro 7 (CRPD/C/GC/7) korostettua lähtökohtaa siitä, että vammaiset henkilöt ja heitä edustavat järjestöt on otettava mukaan heitä koskevien toimien valmisteluun ja seurantaan.

Ulkoministeriö huomauttaa, että hallituksen esityksen s. 15 otsikko ”YK:n vammaissopimus” tulisi muuttaa muotoon ”YK:n vammaisyleissopimus”. Lisäksi ulkoministeriö esittää tarkennettavaksi viittauksia yleissopimukseen lapsen oikeuksista (CRC; SopS 59 ja 60/1991).

3. Kansainvälisen avun vastaanottamiseen liittyvän valmiuden ylläpito

Ulkoministeriö kiinnittää huomiota siihen, että esityksessä on huomioitu pelastustoiimeen ja väestönsuojeluun kuuluvan kansainvälisen avun vastaanottamiseen liittyvän valmiuden ylläpito. Ulkoministeriö toteaa, että on syytä jatkaa laajemminkin kansainvälisen avun vastaanottamiseen ml. kansainvälisten humanitaaristen järjestöjen toimesta (YK, kansainvälinen Punainen Risti, kansainväliset kansalaisjärjestöt) liittyvien tarpeiden kartoittamista eri hallinnonaloilla ja selkiyttää eri toimijoiden roolit ja vastuut kansainvälisen avun vastaanottamiseen liittyvissä järjestelyissä.

Lähetystöneuvos

Katariina Tervakangas

Jakelu SM

Tiedoksi OIK-01, -02, -10, -20, -40, KEO-01, -02, -70, AVS-PAL, AVS-KEO, VSI-00, UMI-00

VN/9218/2024-UM-62

Seuraavat henkilöt ovat allekirjoittaneet tämän asiakirjan sähköisesti /

Följande personer har undertecknat denna handling elektroniskt /

This document has been signed electronically by the following persons: